

STATISTIK ELLER SPEKULATION?

När Brå inte tar med gärningsmäns bakgrund i brottsstatistiken, lämnas fältet fritt för främlingsfientliga krafter.

NÄR Brottsfö-

rebyggande rådet undersökte invandras brottslighet 1996 redogjorde rådet för olika invandrargrupperns överrepresentation i varje brottstyp. I 2005 års utredning konstaterade man kort att "Brå har bedömt att en så detaljerad analys inte är meningsfull". I tabellerna från 2005 får man i stället veta hur stor överrepresentationen är för varje brottstyp över hela invandrarkollektivet.

Men hade det inte varit bra att veta? 1996 års utredning visade att invandrare från Afrika och Mellanöstern är kraftigt överrepresenterade i Sverige när det gäller våldtäkt. Exakt hur det ser ut i dag går inte att veta, eftersom sådan forskning inte görs. I Oslo däremot har polisen konstaterat att invandrare från Mellanöstern och Afrika stod för 15,9 respektive 30,5 procent av de registrerade våldtäkterna förra året. Nära hälften, med andra ord.

Det finns en viktig invändning mot sådan statistik förstås, och det är att omgivningens fördomar gör att invandrare registreras oftare för brott. Men det är förmodligen inte hela sanningen. Annan forskning visar att sexualbrott och brist på jämställdhet hör ihop. Och med en stor invandring från länder där kvinnor har en mycket svag ställning ska man förmodligen räkna med utslag i sexualbrottsstatistiken. Särskilt som det finns en del som tyder på att själva migrationssituationen – detta att uppryckt med rötterna hamna på en ny plats – i sig kan vara en faktor som gör människor mer brottsbenägna.

FÖR OSS LIBERALER som alltid har värnat den moraliska plikten att ge en fristad åt människor på flykt är sådan statistik förstås särskilt svår att acceptera. Men det ger oss inte rätt att ignorera den. Snarare har vi ett särskilt ansvar att bryta de tabun som gör att frågan inte blir belyst på det sätt som dess allvar kräver.

Som när Brå presenterade en undersökning om

Av Paulina Neuding

Juridikstudering och skribent på Svenska Dagbladets ledarsida

sexualbrott i början av sommaren. Anmälningarna blir fler, konstaterade rådet. Våldtäkter med flera gärningsmän anmäls i större omfattning.

Men ingenting om gärningsmännens ursprung. Man får förmoda att en sådan detaljerad analys, återigen, inte bedömdes vara meningsfull. Trots att undersökningen från 2005 visade att invandrare som kollektiv är kraftigt överrepresenterade när det gäller våldtäkt. Brå vill förstås inte spela sverigedemokrater och andra i händerna, och då vill man hellre blunda med ett öga när man presenterar statistiken. Men därmed lämnar man också fältet fritt för rasistiska krafter att fantisera ohämmat kring invandrare och sexualbrott.

Om vi i stället för ett ögonblick skulle lämna frågan om invandring och främlingsfientlighet därhän, finns det viktiga slutsatser att dra utifrån de tendenser vi ser. Vågar man se till empirin vet man också mer om hur man kan utforma de förebyggande insatserna. Och det kan göras utan att man pekar ut och skuldbelägger hela invandrargrupper.

ATT PÅ ETT systematiskt och målmedvetet sätt sprida svenska jämställdhetsnormer bland invandrare från Afrika och Mellanöstern skulle kunna vara en välriktad punktinsats mot sexualbrott. Och man ska inte räkna med att det är lätt för alla att ta till sig budskapet att en kvinna har rätt till sin kropp i alla lägen. Det är inte ett budskap som man förmedlar på en fyrtiominuters SFI-lektion.

Men det är avgörande att det görs. Gör man en linjär prognos – utan att tro att linjära prognoser kan ge mer än en fingervisning – utifrån Brå:s rapporter från 1996 och 2005 och den förväntade invandringen de närmaste åren blir resultatet väldigt nedslående.

Sverigedemokrater och andra drar naturligtvis redan sina slutsatser av den statistiken. Vi som tycker att migration i grunden är något gott, behöver dra våra egna. ∞

